

عنوان مقاله:

وصیت به قطع و پیوند اعضاء از دیدگاه امام خمینی(ره)

محل انتشار:

ماهنامه پایا شهر، دوره 5، شماره 51 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

حسین رضائی - دانش آموخته ی سطح چهار حوزه علمیه قم

خلاصه مقاله:

در عصر حاضر با قطع عضو از بدن انسان و پیوند به دیگران می توان افراد بسیاری را از مرگ و یا نقص عضو شدن رهایی بخشید. امروزه این عمل به امری رایج در دنیا تبدیل شده است و روزانه جراحی های بسیاری به این منظور صورت می پذیرد. از دیدگاه اغلب فقیهان شیعه، حکم اولی قطع و پیوند عضو، حرمت می باشد، و در صورت بروز عنوان ثانویه (حفظ حیات مسلمان) حکم به جواز پیوند داده اند. این در حالی است که در قانون پیوند اعضا، یکی از شروط جواز پیوند، اذن فرد در حال(وصیت) دانسته شده است. و این شرط با فتوای امام خمینی(ره) که این نوع وصیت را دارای اشکال می دانند؛ معارضه دارد. از همین روی بوده که نگارنده بر آن آمده تا با روشی توصیفی-تحلیلی به واکاوی اشکال مطرح شده به وصیت به پیوند اعضا از دیدگاه امام خمینی(ره) بپردازد. لذا پس از بررسی های صورت گرفته در پایان نویسنده به این نتیجه می رسد که این وصیت از پنج اشکال مطرح شده پیرامون آن(مشرع نبودن وصیت، وصیت به امر معدوم، عدم مالکیت موصی نسبت به موصی به، اشکال از جانب عقد وصیت و شرایط موصی له) از دیدگاه امام خمینی فقط از جهت مشرع نبودن وصیت با مشکل مواجه است.

کلمات کلیدی:

وصیت، اذن، اعضای بدن، قطع عضو، پیوند عضو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1721874>

